

Felvidéki Szemle.

EPERJESI LAPOK

Hirdetési árak: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt 50 kr.,
negyedévre 1 frt 25 kr. Egy szám ára 10 kr.

Hirdetési díj: hasznos postai egyenlettel 5 kr. Többzetű
hirdetést: jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyilat minden sor 10 kr.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör”, a „Bartfal közm. egyesület”,
a „Sárosmegyei gazd. egyesület”, s az eperjesi
kir. törvényszék
hivatalos hirdetéseinek közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadóhivatal: Fő-utca
Ide intézendő minden a lap szerkesztéséről, kiadásáról, valamint az
előfizetési és hirdetési díjak iránt.

Megjelenik minden csütörtökön.

Egységes nemzeti szellem.

Minél nagyobb e téren a haladás: annál nagyobb gyönyört okoz a magyar ember lelkének. De minél többet markolunk: annál kevesebbet fogunk. Egy küzdelemlől van itt szó, melynek végeztelje, eszköze, taktikája megállapítva nincs. Hallottunk lármát, láttunk cselekvést is; de tervszerűség egyikben sem volt. Mindenki a maga szakállára dolgozott. A tanító így, a tisztviselő másképpen; az író, a birtokos, a pap — valamennyi iparkodott valamiben. A közművelődési egyesületek is mozogtak.

Mégis nem előre mentünk, hanem hátra. A seb ma mérgesebb, mint tegnap volt. Fajunk ellen a gyűlölet naponként fokozódik. Az egységes nemzet eszméjét huszonnyolc év előtt proklamálta a törvény; de az élet még ma sem ismeri. Nem is vezet eredményre az olyan elvi kijelentés, melyet ugyanazon törvény intézkedő része halomra dönt. E törvény 5. és 6. szakasza akadályozza a közigazgatási egységet; a 8-dik szakasz megbontja az igazságszolgáltatás egységét; a 17-ik ráta a kulturális egységre; a 27-ik a kormányzati egységnek vet gátat. Ilyen a nemzetiségi törvény.

Ezzel a törvénnyel egy időben keletkezett az 1868. évi LX. t.-cz. a görögkeleti vallások ügyében. Ez a törvény szerb nemzeti és román nemzeti egyházakat hozott létre. Így aztán megértük, hogy magyar nemzeti egyházzal nem tud a törvény, de román nemzeti egyházat ismer. Azt is megértük, hogy az oláh nyelv hazánkban rákényszeríthető a magyar emberre. Egyfelől hirdeti a törvény az egységes magyar nemzet fogalmát, másfelől hatalmas orgánomot teremt egy román nemzet képzésére.

Ennek a törvénynek az iskolákra vonatkozó eredménye az, hogy címük, jellegük azóta nem felekezeti, hanem nemzetiségi.

És a tanítás szelleme!

A tanítás szelleme háromezer nepszkolában, néhány gimnáziumban, tanítóképzőben és papnöveldeben határozottan magyartalan és hazafiatlan. Nem azt dífikultálom, hogy nem tanítják a magyar nyelvet. Súlyt erre nagyot nem fektetek. A magyar nyelv kötelező oktatása köztapasztalat szerint ugyanis csak vörös posztó, mely őket ingerli, minket pedig nem oltalmaz. De bűnös könnyelműségnek tartom, hogy megtűnjük az iskolákban a hazaelenes tendenciát. A fölháborító tény az, hogy az iskola alig nevel hazafiasan gondolkodó magyar állampolgárt. A milyen nevelésesen német törekvés azt a kis libapásztort vagy ostorost alanyval, állitmányval, igehatározóval, névelővel és óhajtómóddal kinozni, éppen olyan durva bántalom a közös haza érdekei ellen úgy nevelni a gyermeket, hogy lelkét meg ne töltse a magyar haza iránt való ragaszkodásnak szent és eltörülhetetlen érzése.

Maholnap harmincz éve, hogy jogunk van a közoktatást úgy rendezni be, a mint azt jónak látjuk. Évről-évre új nemzedéket nevelhetünk. Milliő gyermek lelkületének adhat formát a magyar nemzet naponként. A törvényhozás soha sem tagadott meg semmi áldozatot. A törvény fegyvert adott kezünkbe, hogy bezarassuk a rossz iskolákat s kivegyük a felekezeti kezéből ott, a hol azok a kitűzött feltételeknek eleget tenni nem tudnak.

Bizony buzgó, okos, tervszerű és hazafias vezérelt mellett ma már az ország minden harmincz éven alól lévő lakosa a magyar államnak köteleességtudó, hazafiasan érző, őszinte odaadásban lelkesedő híve lehetne s nem gyarapodott volna évről-évre hazánkban a haza ellenségeinek száma oly rettenetesen.

Fényes elmével fejtegette Berzeviczy Albert az egységes aktuális nemzeti egység nagy horderejű nemzeti hivatását és fontos-

ságát. Reméljük hogy az a beszéd és a tanügyi kongresszus forduló pont lesz nemzetünk öntudatos nevelési politikájában és kulturájában.

Az új választások felől a kormány által sugalmazott bécsi „Pol. Korr.” a következőket írja: Az a hír, hogy az országgyűlés szeptemberben csak azért fog összeülni, hogy a választásokat közel levőknek tüntesse fel és a választási agitációt már most megindulásra bírja, és az a másik hír, a mely szerint a kormány az országgyűlés megnyitására rögtön betérjeszti a kiegyezési tárgyalások eredményét, minden híján van a tényleges alapnak. Természetes, hogy mindkét kormány azon igyekszik, hogy a kiegyezési tárgyalások eredményeit kiegyeztse, de világos, hogy most még nem lehet megállapítani azt az időt, mikor terjesztik a javaslatokat az országgyűlés elé.

A lelkes kar a kongrua ellen. A nagykutai esperesi kerület a többinek példájára, feliratot intézett Schuster Konstantin váci püspökhöz, tiltakozva abban a kongruának a kormány által történő összeírása és rendezése ellen. A felirat így végződik:

Ennélfogva mi is legmélyebb alázattal és esdekelve kérjük Nagyméltóságodat, kegyeskedjék minket az immár elrendelt jövedelmi bevallás köztelme alól felmenteni s tekintélyével odahatni, hogy a kultuszminiszter rendeletét visszavonván, a kongrua-ügy az egyedül illetékes faktor: a nagyméltóságú püspöki kar kezébe adassék. — Ha legalázatosabb kérelmünk nem teljesülne: lelkiismeretünk arra utal, hogy az egyház kanonaihoz (jelesen c. 30. XL. g. 3) alkalmazzunk és javadalmaink elfoglalásakor eskükhöz hiven a legmagasabb egyházi fórum színe elé meneküljünk.

A tanügyi kongresszus programja. A napokban megtartott tanügyi kongresszus valóban a komoly munkának volt szentelve. Tizenhét szakosztály tartotta üléseit s a tanácskozások mindenütt zsfolt termekben, általános érdeklődés mellett folytak le. A legimpozánsabb volt mindenesetre az V. egyetemes tanügyi gyűlés közgyűlése, a mely a képviselőház üléstermében tartott, ezernél több magyar tanító részvételével.

Itt tárgyalták „Az egységes nepszkola” című tételt, a mely nem czéloz mást, mint az összes felekezeti iskoláknak államosítását. Száva János és

T A R C Z A.

M i n d h i á b a.

Bánat látszik kék szemedben,
Szomorúság a szivedben,
De ha lepleznéd is harczod,
S mosolyogna édes arczod,
Nem vagyok én dőre, kába
Hogy ne tudnám: Mind hiába!

Még ha beszélnél is hozzám,
Szeretnél és vigasztalnál,
S szólnál hízegő reményemvel
Ezzel mit sem érhetnél el!
Nem vagyok én dőre, kába
Hogy ne tudnám mindhiába!

LÁNYI IRMA.

Az utolsó hazugság.

— Irta: Sas Ede. —

I.

Az orvos régen letette szivarját és csöndesen, nyugodtan, de azért a szokásos olvashatatlansággal vetette papírra a receptet. A cseléd futott vele a patikába. Ambátor az orvos meg volt győződve, hogy a fiatal nő részére egészen mindegy, ha az a recept akár meg sem íródik. Az ő számára csak órák vannak hátra. Hiába könyörög a reszkető férj, a ki végtelenül szereti a feleségét: — Mentse meg orvos ur, az isten szerelmére kérem!

— A tudomány nem tehet csodát! felel az orvos a végzetes pillanat egész komolyságával, büszkén — pedig inkább megalázkodásra volna oka.

— Nem élem túl ezt a csapást . . . Nem élem túl . . . tántorog vissza fiatal neje haldokló ágyához a férj.

Az orvos műértő vizsgálódással néz utána. Szegény ember! Igazad van, nem sokáig fogod túlélni a csapást. Te magad is haldokló vagy,

igaz, hogy még évekig fogsz küzdeni a végpusztulással; ha csak ez a csapás nem lesz nagyon is káros hatással az amugy is fogyó életerődre. A feleség, az anya oda vész, midőn éppen fiatal házasságuk gyümölcsének ad életet; s a férj nem is növelheti föl az árvaságra ítelt kis szerencsétlent: pár év alatt ő is követi a feleségét . . . Milyen tragédiák is történnek egy gazdag orvosi praksisban! Az embernek igazán elfacsarodnék a szíve, ha meg nem edzenék annak a csatatérnek borzalmai, a mit békeeséges életnek is neveznek.

Receptírás közben a doktor ur Henry Clayja elaludt. Ez már igazán boszúságot okozott neki. Átkozott rossz szivarokat gyártanak manapság! Gyufára nem talált; s kitől kérjen ebben a felfordult házban, a hol fejvesztve szaladgál minden cseléd? Ej ez igazán kellemetlen!

II.

És mégis volt egy kis mosolygás e homályos lakásban, melynek minden ablakát gondosan lefüggönyözték, mintha már is készülnének a ravattal felállítására. Az újszülött arczocskája sem hozott bele örömet, mosolygott, mert szép, egészséges pufók kis angyalka volt, a kinek láttára a tudós néni megesküdtött, hogy még nem látott ilyen gyönyörű gyermeket. Minden gazdag embernél meg szokott erre esküdni; ellenben a szegény szülők házában nem esküszik, azok ugyanis soványan fizetnek. Az előre megfogadott dada könyezve dédelgette a kicsikét:

— Szegény piezi féreg! Hogy mosolyog, pedig hát csupa szomorúságra jött a világra! Édesanyja a halálé; édesapja is itt hagyja nemsokára. . . . Szegény kis ártatlankám te! Még tán a szegény anyád nevére sem fog megtanítani az apád!

Mert a cselédek tudták már a kegyetlen tragédiát, melynek árnya e házra borult. És be-

szeltek róla kapzsi mohósággal, hévvel, lázasan, susogva, az előszobában, a konyhában s a ház folyosóin is, a többi cselédekkel. Elvégre is, nem mindennapi élvezet, ha a szegény ember szomorúságot talál a gazdagok életében és arról beszélgethet. És sóhajtoztak is és egy-egy köny is megcsillant a szemükben.

A fiatal nő anyja kijött a belső szobából és intett a dajkának, hogy vigye be, édes anyjához a csecsemőt, hadd lássa még egyszer, utoljára életében. A szegény halálaitól ott feküdt azon az ágyon, mely minden szenvedése daczára a nők legnagyobb boldogságának a tanyája. A fehér ágyban még izesztőbbnek tünnek föl arczán a láz tüzrózsái, melyek keresztül izottak a szoba felhőmályán, mint a vészjelek az éjszakában. Kis gyermekét odatették melléje, hadd vigasztalja az a gondolat, hogy ha neki el is kell pusztulnia, élete, ime, folytatást talál: férje, szerettei mind fölhalálják, szeretni, dédelgetni fogják őt a gyermekében. Eleven siremléke lesz, mely mindig rá emlékezteti őket, melyet meghintenek a szeretet édes virágaival . . . Lehet-e ennél boldogabb halál?

III.

A nő reszketve huzódott földre a kicsinyétől. S intett, hogy tegyék azt bölcsőjébe vissza. A körülállók nem értették ezt a magaviseletét. Hogy lehet egy anya ily szivtelen? Utolsó pillanatáig nem akarja szívéhez szorítani a lelkéből lelkedtetet?

Mert ők nem is sejtették a gondolatokat, melyek a szerencsétlen asszony agyában a végső órában forrongtak. Nem is tudták, hogy ő ebben a csecsemőben nem fölmagasztalását, de meggyalázását látja a hitvesi kötelességeinek, női hivatásának. Hogy az ő bűnéről beszél neki abban az órában is, a midőn minden szalaktól megtisztulva szeretne szállani földöntuli bírja elé. Hogy az a

a bodrogmegyei tanítóegyesület e tételre vonatkozó javaslatai kimondják, hogy „minden népművelési intézet, bárki vállalkozott is a fenntartási terhek viselésére, a magyar nemzet tulajdona;” és „minden felekezeti tanító- és óvónőképző-intézet államosítandó, mert nem elég a tanítóképzés államosításával csupán külső biztosítékokat nyerni; a korrekt, magyar nemzeti szellem föltétlenül a tanítóképzés kizárólagos államosításával biztosítható: az iskolák egységes szellemét a felekezeti törekvések szellemével szaturált tanítónak teremthetik meg, pedig csak ez az egységes szellem lehet tényezője az egységes magyar nemzeti államnak”.

LAPSZEMLE.

A Pesti Hírlap „Küzdelem a létért” cz. a. írja A néppárt hálátlanul viselkedik pártfogóival szemben, mert nem tiszteli kerületeik határait. Azt hitték róla, hogy csak a kormánypárti mandátumok számát akarja apasztani, szerényen beéri néhány, a kormánypárttól elhódított kerülettel és ime, most beront ellenzéki fegyvertársainak bitoralmába is, önálló pártként akar szerepelni. Nagy tehát a csalódás, a harag és elkeseredés. A kölykeit féltő oroszán nem bődül akkorát és olyan fájdalmasan, mint a mandátumát féltő hazafi.

A néppárt betörése ellen kétféle módon védekeznek a volt fegyvertársak. Az egyik rész nyíltan és határozottan hadat üzen a néppártnak, megtagadja törekvéseit és a népet fölvilágosítja arról, hogy a néppárt reakcióit akar. Ez a csoport belátja, hogy a multban vétkezett és irgalmatlanul üldözi a néppártot. A másik rész versenyre kel a néppárttal, tul akarja licitálni, törekvéseit nem kárhoztatja, sőt jogosultnak tartja és egy javított kiadásu, magyarosabb, népszerűbb és veszedelmesebb néppártot akar alakítani. Az első részt Polonyi vezeti, a másodikat Ugron. Az első elitéli a néppárt minden törekvését, a második csak azt kifogásolja, hogy 67-es alapon áll. Az első bátran szembeszáll a papi kortésekkel és a népre támaszkodva, fölveszi velük a papi kortések előtt és kegyelemért esdekel.

A Budapesti Hírlap „Választási mozgalmak” cz. alatt írja: Miért nyugtalanodik az ország olyan nagyon? Miért korteskednek a jelöltek és a pártok már most? Nyári szünet, sáros utak, szél és eső, gyűjtés és aratás, kiállítás és kongresszusok nem gátolják az embereket a politikai gyűlésezésben s minden vasárnap olyan korteskedés foly széles Magyarországon, mintha már fölslatlatk volna az országgyűlést s ki is irták volna az új választást. Pedig még hitelesen senki sem tudja, talán maga a miniszterelnök sem, hogy őszszel lesz-e új választás, vagy tavasszal, mert hiszen az engedelmet a képviselőház fölslatására a király még nem adta meg.

Ezek szomorú előjelei az új választásnak. Aggódva nézünk elejbe, mikor a kiegyezési nagy kérdésekhez s a befejezettnek hitt egyházpolitikaihoz még a parlamenti reform s az általános választási jog kérdései, a közigazgatás államosítása, a hadsereg és a nemzetiségek kérdése csatlakoznak. Csupa bontó és bomlasztó, vitás ügyek, melyek békés megoldására az egymás közt összeveszett régi pártok egyáltalán képtelenek.

A Hazánk „Gazdasági program” cz. alatt írja: Azokból a beszámolókból, a melyeket eddig hal-

lottunk, fájdalommal kell konstatálni, hogy a magyar közéletet átfogó nagy kérdések nem mindegyike szerepel a vidék politikai gyűlékezeteiben. Így a gazdasági kérdések az eddig hallott beszámolókon nagyon hátrébe szorultak.

Daczára annak, hogy a gazdasági kérdések ellenálhatatlan erővel törnek előre, fájdalommal látjuk, hogy egyházpolitikai, közjogi kérdések még mindig inkább uralkodnak a beszámolóokban mint a mezőgazdaság és ezzel egybefüggésben az ipari és kereskedelmi kérdések, a melyeknek pedig az aktualitását érzi mindenki. A közönség gazdasági programot kíván! Ma ugy megfordult a magyar közélet, hogy ezentul többé tisztán közjogi és politikai képviselőt a választókat ki nem elégíti. A kenyérkérdéssel is számolni kell ezentul s a mint eddig hitvallást kellett tenni minden képviselőnek a pártállásáról, ugy megkövetelik a választók, hogy a képviselők a gazdasági álláspont felől tájékozzák őket.

Perczel D. miniszter Sárosban.

Perczel Dezső belügyminiszter július 4-én a reggeli gyorsvonattal Eperjesre érkezett. A miniszter csak átutazóban érinté városunkat és a közelebbi vonattal utját folytatva, Bártfa-Fürdőbe indult, hol családja a fürdővadászt tölti. Már a megye határán, Aboson a pályaudvarban Szakmáry főszolgabíró nagyszámu küldöttség élén fogadta a minisztert. A közönség 16 fogaon érkezett be. A pályaudvar lobogódiszben volt s a miniszternek ugy megérkezéssel, mint elindultával tarackok dörrénese vegyült a sokaság éljenzésébe. Eperjesen a lobogóval és fenyő-lombfűzérrel díszített pályaudvaron Szmracsányi Jenő főispán, Szinyei-Merse István alispán, Palugyay Gusztáv törvényszéki elnök, továbbá a megyei és állami hatóságok a városi hatóság élén, a polgármesterrel, a törvényhatósági bizottság számos tagja, a püspöki káptalan tagjai és a tisztviselői kar fogadta a minisztert. Jelen voltak még Bornemissza Ádám, Fest Lajos és Kőszegi képviselők. Az állomások Bártfáig mindenütt lobogódiszt öltöttek. Mindenütt nagyobb számmal várta a környék lakossága, mely lelkesült éljenzéssel fogadta a minisztert. Töltésükön, M.-Raszlaviczán és Ossikón diadalívek voltak. Az első helyen a tapolyi járás főszolgabírójaja: Berzeviczy Rezső, Raszlaviczán pedig Máriássy Miklós szekesői főszolgabíró fogadta.

Perczel Dezső miniszternek utja Bártfa-Fürdőbe valóságos diadalmenethez hasonlított. Amint a vonatról Szmracsányi Jenő főispán, Szinyei-Merse István alispán és több megyei notabilitás kíséretében leszállott, hosszantartó éljenzéssel fogadta őt a bártfai, szekesői és makoviczai járási tisztviselőkből és egyletek képviselőiből alakult közönség és annak lecsillapultával Bártfa sz. kir. város nevében a díszbe öltözött Rhódy Alajos polgármester a képviselőtestület élén üdvözölte.

Fogadó beszédében biztosította ő Nagyméltóságát, hogy habár hazánk északi határszélénél fekvő Bártfa város és vidéke nagyon küzd az anyagi gondokkal, annak népeben époly tántoríthatatlan a trón iránti hűség és a hazafias érzelem, mint az Alföld legmagyarabb vidékén lakókban. A magas vendég meghatottan válaszolt a polgármester szavaira és köszönetet mondott az egész megyében iránta nyilvánuló rokonszenves érzel-

mekért. Amily szegény e vidék népe — ugymond — époly természeti kincsekkel van megáldva s ezért halálával tartozunk az isteni gondviselésnek!

mekért. Amily szegény e vidék népe — ugymond — époly természeti kincsekkel van megáldva s ezért halálával tartozunk az isteni gondviselésnek!

Több bártfai polgárnak bemutatása után folytonos éljenzéstől és több mint 50 fogat által kísérv a fürdőbe hajtattott. A vasuti állomás felé vezető ut kezdetén pompás diadalkapu volt felállítva és a feldisített tapolyi fedett hid tulsó oldalán a makoviczai járás százaz lovas-bandériuma Viltsek báró és Harant földbirtokosok vezetése elatt riadó éljennel fogadta a minisztert, ki az egyszerűségében és szegénységében is impozáns lovas-csapat láttára kellemes meglepetésének adott kifejezést.

A fürdő bejáratánál felállított díszes diadalív alatt Tóth István fürdő-biztos ékes szavakkal fogadta a minisztert, ki örömeinek adott kifejezést, a felett, hogy alkalmá nyílt Sárosmegyével s annak gyöngyével, a bártfai fürdővel megismerkedhetni. Majd a fürdővendégek sűrű sorfalai között családjának lakására ment, honnan a fürdőt, mely fellobogóztott villáival valóságos öröm-ünnepet ült, szemlélte meg; azután pedig látogatást tett Bornemissza Ádám képviselőnél.

Az a lelkesedés és öröm, melyet Perczel miniszter itt tartózkodása alatt tapasztalhatott, reményleni engedi, hogy népünkét és fürdőnket mindenkor jóindulatában megtartani s a nálunk töltött néhány órát kellemes emlékei közé sorozni fogja.

Délután 2 óraker társaság volt a nagy vendéglőben, hol igen kedélyes hangulat uralkodott. Az ebéden résztvettek a jelenlevő képviselők, a főispán, az alispán, a megyei és városi hatóság és a megyei bizottsági tagok meg a Makoviczai gör. kath. papság. Jelen voltak többek között a makoviczai kerület hazafias érzelmű görög-katholikus lelkészei: Fejő, Hoozdónics, Toronszki és Marczényi. Estefelé a miniszter újból lejött és a sétányon hallgatta a zenét.

Bártfán megtekintette a városháza nagybecsű régiségeit, amelyeknek egy része az országos kiállításban van; azután a templom kincseit, szobrait, remek faragványu oltárképét s egyéb nevezetességeit nézte meg. Végül rövid időre betekintett a játékgárba és 11 óraker különvonaton Eperjesre utazott. Vele voltak neje, leánya, továbbá Eperjesen állomásozó bátya Perczel D. százados a feleségével, Bornemissza, Fest és Kőszegi képviselők, Szmracsányi főispán, Szinyei alispán, Ghycsi fogalmazó. A vonatot Ott üzletvezető vezette. Eperjesen ez alkalommal a vasuti peronon, gyűlt össze a közönség, hol Fuhrman Andor polgármester fogadta a belügyminisztert. Innen hosszú kocsisor kísérette Perczelt és családját bátyjához, Perczel D. kapitányhoz, ahol Perczelné leszállt s ebéd után Bártfára visszatért. Bátyjától a megyeházra indult az egész kísérettel, a hol a főispán oppulens ebédet adott, melyre kizárólag csak a hivatalnokok fejei voltak hivatalosak.

A miniszter ugyanis itteni tartózkodását tisztán családai jellegűnek kívánta tekinteni, azért a hivatalok főnökein kívül más nem is volt meghiva. — Jelen voltak még Pechy Zs. Abauj-Tornamegye főispánja és Mycrois a helyb. áll. es. és k. 67. gy.-ezred ezredese.

Az ebéd alatt Szmracsányi Jenő főispán ő felségére és a miniszterre emelte poharát, Szinyei-Merse István alispán a miniszterre, Palugyay G. a megyére, dr. Schmidt Gyula a miniszter távollévő nejeire igen szellemes tósztot; Fest L. országgy. képviselő a megyére stb. — Ebéd után 1/4 ó.-kor a vaspályához kikisérték, a honnan a főispán és alispánnal, meg a 3 országgyűlési képviselőkkel Darócz felé folytatta utját kedves leánya kíséretében.

Darócz felé minden községben, a siroka- és f-tarczai járásban egyaránt, még nagyobb ovációval fogadták a minisztert. Ezen ováció, daczára, hogy nem volt politikai színezetű, igen lelkes jelleget öltött. Nagy-Sárosban, az egész község kint volt a vasuti peronon s éljenzete a minisztert. Így ment az Kis-Szebenig, a hol Eiszelt Antal polgármester, a tanács és a képviselőtestület élén fogadta Perczelt, a város egész intelligenciája pedig, a piaristarenddel együtt jelent meg. Hétháron Úsz Antal főszolgabíró és Brühl Menyhért esperesplébános, az első a járás nevében, az utóbbi a felső-tarczai papság egy részének nevében fogadták. Jelen volt az állomáson ő exelenciája dr. Berzeviczy Albert, ki Perczel D. elé jött Berzeviczéről, Lesko I. kanonok stb. Innen Daróczig szakadatlan láncban minden község sorfalat képezett s a miniszter minden községben felállított diadalív alatt bevonulva magyar ruhában öltözött bandériumtól kísérv, érkezett Daróczra Szmracsányi Jenő főispánunk ur otthonába. Csakugyan impozáns látvány volt a nép üdvözlése, mely — vasárnap lévén — teljes ünnepi díszben jelent meg s érdekes spaliert képezett az egész járás hosszában.

Daróczon, mint a főispán vendége az egész estét és éjszakát töltött. Másnap Berzeviczére indult Berzeviczy Alberthez, hol ebédrel várták, melyre a vidék legtekintélyesebb birtokosai voltak hivatalosak. Késő délután vált el a vendég szerető háztól s Alsó-Szalókon hagyta el megyénk területét, honnan Mindszent felé tartott Csáky Agróffhoz. Onnan azután még Szmracsányi Pál püspököt látogatta meg s szerdán Budapestre vissza ment.

kinos lelkifurdalással veti a szemére: Hazudtál egész életedben!

Folytonos hazugság volt az ő élete azzal a férfival szemben, a ki őt oly őszintén szerette. Attól a szótól kezdve, a mit az oltár előtt kimondott, az amuló, szent csöndességben, egészen addig, mig ünszült fiát mutatta neki: Nézd a kis gyermeked!

Serdülő éveitől kezdve tele volt az élet vágyával. Leányágában csupa lázongás volt a vére: miért kell neki oly soká várnia, mig végre oda vetheti magát a vágyai sodró árjának? Végre elérkezett a várvavárt megváltó, a ki a komoly, meglett férfi érzésének egész őszinteségével mondta neki:

— Szeretem és nőül akarom venni!

Nelli egy csöppet sem szerette. Sőt talán ki sem állhatta. S ugy ragaszkodott hozzá, ugy rettegett, hogy az észre találja venni a belső hidegséget és nem veszi nőül! Csupa hazugság lett egyszerre. Mosolygó, a férfi koblére boruló, boldogító, rut hazugság.

— En is szeretlek!

De hát édes istenem, nem halálával tartozott-e neki e házasságot a férj? Hiszen házasságában oly ügyesen folytatta a komédiát, hogy azzal valóságos megédesítette a szerelmes férje életét. A nők boldogtalanságot akkor okoznak, ha ügyetlenek. Ugyes hazugságok oly boldogító, oly drága! Mert, hogy őszinték legyenek, mindig, egész életükben — azt már szinte remélni ne merjük. Reznigálunk, édes barátaim! S csak arra kérjük őket: az istenért legyenek ügyesek!

IV.

Utolsó órájában szeretett volna megtisztulni a bűntől. Szerette volna az őszinteség egy perczét élvezni. Megvallani annak az embernek mintent; s ha az megbocsát neki — hálásan nézni a szemébe és igazán boldogan szenderülni el az örök álomba, a bűnbocsánat puha párnáin. Érezte,

hogy nem a papnak kell neki most meggyónnia, hanem a férjének. Isten előtt sokszor vezelekt már, titkos lelkifurdalásai idejében, de férje előtt még soha.

Az igazság vágya, mely a halál pillanatában bennünket megrohan! Saját legbensőbb lényünk, mely ilyenkor az élet sziklaköveit elhengeríti és a halál pillanatában föltámad! Nem a rosszaság van a szívünk mélyébe oltva, hanem az erény. Ezt érezte a bűnös asszony egész valójában. S a férjére gondolt, a kinek a szívére átördíti a nehéz követ, a mi most az ő lelkét nyomja. Nem fog az alatta összeroskadni, a gyöngö, megtört ember? Hisz ő is oly beteges; a nő tudta, hogy pár évi siralomházat engedtek neki az orvosok. Mi tartja most is életben? Az a parányi újj, mely a bölesöböl int felé. Neked nem szabad meghalnod! Nem szabad őt a sirba követned, a kit annyira szeretted. Mert itt vagyok neked helyette én, a kit helyette szeretned kell, a te gyermeked!

Hazugság! kiáltott a nő körül ezernyi hang. Ennek a boldogtalan férfinak le kell tőpned a kebléről a gyalázatát, ha véres seb szakad is utána!

V.

A láz eloszlott. A szenvedő csöndesen, egész józanul, egész hidegen nézett maga körül. A férj ésszketve hajlott feléje, mi ez, a gyógyulás jele, vagy a rettenetes nyugalom kezdete? A nő odaölelte őt magához és fölébe sugta utolsó, bűnös, boldogító hazugságát:

— Elj tovább — a kis fiadért . . .

A lelkész most érkezett. Látta, hogy a haldoklót lehetetlen immár meggyónatnia, csak messziről hintette rá a keresztot a feloldozás igéivel:

— Absolve Domine . . .

— A k hogy az o hogy Erzsébe emléke ma királyné f meg, hogy királyné gy királyné-forro megadta az leplezték a

— A f Furdóben nagy körut Jenő főispán gedése iránt városi tanács telek van há sietniök kell

— Nyu eperjesi evar — Rozsnyór a hol nemré álmát s a h urnó — és

— Hym szolgabírójaja urnót, néhai — Czer nyugalmazot véglegesen E kertészművelé beli tisztí ke

— Kinev kárrá nevezé galáttételre árvaszéki jeg

— † Gy kedő, a koron vármegye és s eperjesi keresk keresk. iskolán és iparkamara

hó 5-én elhu delmi érdeke százza ment

— existenciája je mezőgazdaság mezőgazdaság által nagybar

Mint Eperjes nevezetesebb ember is, e általános né népszerűségre rülmény, hog volt minden

és mint po ziciót fogla közelet terén radványai f

lettek a felső kath. sirkert Temetésén r Ott láttuk az lamí-, megyei-

a különféle együ Nyugodjék b

— Prim napján tarto kassa-egyház Biloveszky An

sága mellett, nagyban eme Franciszky gyakorló pé

a „Domine egyházi éne csengő és terj sikert ért el

körjegyzőnél, családi lakon s barátok kö

alatt az első Biloveszky u szolt, kifejté

Azután főt. mondott toas aznap ülték

lóját. Ebéd dült s járt

— Premo rend nagyvár igazgató veze testületileg te

utezában saját időt töltenek

— Az or végrehajtó b kongresszust. A kongresszu kérdések me követező: 1. előadó Rubinc egyesületek, előadás Mesko

tokossági tan sági egyesüle

Hirek.

— **A királyné kutja.** *Bártfáról* írják lapunknak, hogy az ottani fűrdőigazgatóság, azt akarván hogy *Erzsébet* királyné tavalyi ottidőzésének állandó emléke maradjon, azzal a kéressel fordult a királyné főudvarmesterei hivatalához, engedjék meg, hogy a Lobogó-forrást, melyből tavaly a királyné gyógyulást merített, ezentúl *Erzsébet-királyné-forrásnak* nevezzék. A királyné készséggel megadta az engedélyt és most július 5-én, le is leplezték a forrás fölé alkalmazott emlék-táblát.

— **A főispán villája a bártfai fűrdőben.** *Bártfa-fűrdőben* az uri-utezát új uttal összekötendő nagy körut mentén kijelölt villatelepen *Szmrecsányi Jenő* főispán is fog villát építtetni. A telek átengedése iránti kérvényét már benyújtotta a bártfai városi tanácshoz. Ezen telepen már csak 6 üres telek van hátra, miért is az építtetni kívánóknak sietniök kell.

— **Nyugalomba vonult esperes.** *Sztehló János* eperjesi evang. esperes-lelkész — mint értesülünk — Rozsnyóra megy. hátralévő napjait eltölteni, a hol nemrég elhalt szeretett neje nyugossza örök álmát s a hol gyermeke — dr. Markó Sándorné urnő — és unokái szerető gondozását élvezheti.

— **Hymen.** *Gallósi István* a f.-tarczai járás szolgabírója mult héten vezette oltárhoz *Péchy J.* urnőt, néhai *Péchy Ambrus* bájos leányát.

— **Czerlik Antal** az eperjesi 67-iki gyalogezred nyugalmazott ezredese mult héten távozott el véglegesen Eperjesről. Az ezredes, ki szenvedélyes kertészművelő volt, legutolsó látogatását a helybeli tisztai kertben tette.

— **Kinevezés.** A belügyminiszter főispáni titkárrá nevezte ki s a X. fizetési osztályba és szolgálatára osztotta be *Mattyassovszky György*, árvaszéki jegyzőt, Sárosvármegye főispánja mellé.

— **Gyászír.** *Podraczky János* eperjesi kereskedő, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, Sárosvármegye és sz. kir. Eperjes város bizottsági tagja, az eperjesi keresk.-ifjuság egyletének elnöke, az alsófoku keresk. iskolának igazgató-elnöke, a kassai kereskedelmi és iparkamara tagja stb. rövid szenvedés és a halotti szentségek ajtatos fölvétele után folyó évi július hó 5-én elhunyt. A felsőmagyarországi kereskedelmi érdekek egyik kiváló faktora volt. Száz és százra ment azoknak száma, kiknek hitele és existenciája jól akreditált czégtől függött. — A mezőgazdaság terén is nagy érdemei vannak; a mezőgazdasági gépek ismertetése és beszerzése által nagyban előmozdította a megyei gazdaságot. Mint Eperjes város polgára, résztvett annak minden nevezetesebb, kivált finanziaális akeziójában. Mint ember is, előzékeny modora- és jóindulatával általános népszerűsége tett szert. Hogy mily népszerűsége vergődött, bizonyítja azt azon körülmény, hogy temetésekor — két óráig — zárva volt minden bolt. Egy szóval: mint ember is és mint polgár egyaránt igen tekintélyes pozíciót foglalt el — a közforgalom és a közélet terén. — A megboldogultnak földi maradványai f. évi július 7-én délután 4 órakor lettek a felső-vasártér 25. számú házból a rómi. kath. sírkertben örök nyugalomra helyezve. — Temetésén mérhetetlen közönség jelent meg: Ott láttuk az alispánt, a törvényszéki elnököt, az állami-, megyei- és városi tisztviselőket, a katonaságot, a különféle egyleteket, testületeket és a polgárság nagy zömét. Nyugodjék békében!

— **Prímiciá és ezüstlakadalom.** Julius hó 5. napján tartotta Kis-Ilda községben *Wick Béla* kassa-egyházmegyei áldozó pap, főtisztelendő *Biloveszky* András theologiai tanár manuduktorsága mellett, első szent miséjét. Az istenisztelet nagyban emelé *Barneth Gyuláné*, szül. szaláncei *Franczisz Józsa* urnő, az eperjesi állomás gyakorló pénztárnoknőjének remek éneke, a ki a „Domine ne in furore” kezdetű igen szép egyházi éneket énekelte el és szép, tisztán esengő és terjedelmes hangjával valóban nagyszerű sikert ért el. A szent mise után *Apáthy* Endre körjegyzőnél, *Wick Béla* nagybátyjánál, kedélyes családi lakoma volt, melyen a rokonok, ismerősök s barátok körülbelül 60-an voltak jelen. Az ebéd alatt az első toasztot a primíciás mondotta *Biloveszky urra*, a ki igen szép beszédben válszolt, kifejtve a papi állás magasztosságát. Azután főt. *Zaborovszky* ur, eperjesi katecheta, mondott toasztot *Apáthy* Endre és neje, a kik aznap ülték meg házasságuk 25 éves évfordulóját. Ebéd után azután az ifjuság tánczra perült s járta viradtig.

— **Premontreiek a kiállításán.** A jászói premontreirend nagyváradi társházának tagjai *Kohunovics S.* igazgató vezetése alatt Budapestre érkezett, hogy testületileg tanulmányozzák a kiállítást. A Mária-utczában saját rendházukban laknak s hosszabb időt töltenek Budapesten.

— **Az országos gazdakongresszus programját** a végrehajtó bizottság a napokban küldi szét. A kongresszust szeptember 21. és 27-én tartják meg. A kongresszus tárgyai a mult évben fölvetett kérdések megoldásai lesznek. A program a következő: 1. A gazdasági egyesületek szövetsége előadó *Rubinek Gyula*. 2. A megyei gazdasági egyesületek, mint mezőgazdasági bizottságok — előadja *Meskó Pál*. 3. Községi gazdakörök s birakassági tanácsok kapcsolatban e megyei gazdasági egyesülettel, illetve a mezőgazdasági bizott-

sággal — előadó *Serfőző Géza*. 4. Kiegészítésünk Ausztriáról — előadja *Szilassy Zoltán*. 5. A nemzetközi gazdakongresszus határozatai — előterjeszti ifj. *Széchenyi Imre* gróf.

— **Láng Mihály a tanügyi kongresszuson.** Az első előadó *Láng Mihály* volt, a ki a „magyar nyelv tanítása a nem magyar ajku iskolában” czimén tartott előadást. Beszédében azt fejtegette, hogy a magyar nyelv gyakorlati tanításának legbiztosabb alapját maga a természet képezi. Arra kell törekednie a tanításnak, hogy a gyermek lelki képek által sajátítsa el a neki idegen szavakat. Játssza kell tanítani a gyermeket a magyar nyelvre, a direkt módszer segítségével. Rá kell szoktatni a gyermeket a magyar beszédre. Ezenkívül utal arra, hogy a tanítóknak társaskörököt kell alakítaniok, a melyek szintén a magyar nyelv elsajátításának egyik főeszközét képeznek. Meg kell ismertetni az idegenfajú népet a magyar szokásokkal s a társaskörök által fenn kell tartani a kapcsolatot a társadalom és az iskola között. A kongresszus megtapsolta az előadót.

— **A törvényhatósági tisztviselők vasuti jegyei.** A belügyminiszter körrendeletben értesíti az összes törvényhatóságokat, hogy a törvényhatósági tisztviselő, a minisztertanács határozata alapján jul. elsejétől kezdve a magyar kir. államvasutakon ugyanazokat a kedvezményeket élvezik, melyeket az állami tisztviselő, vagyis a magy. kir. államvasutak igazgatósága által kiállítandó arczképes igazolvány mellett feláru menetjeggyel utazhatnak az összes vonalakon. Az igazolványok kiállításáért két forint kezelési és bélyegdíj beküldése mellett augusztus 31-ig kell folyamodni. Az erre irányzott kérvényeket a hivatalfőnökök gyűjtik össze és küldik be a vasuti igazgatósághoz. A családtagok ugyanezt a kedvezményt kapják, azok részére egyszeri utazásra szóló igazolvány kiállításáért esetről esetre kell folyamodni.

— **Elpusztult község.** Ó-Ruzsin községében jul. 4-én délután 4 óra felé tűz ütött ki. Elpusztult 36 ház minden hozzátartozóval. A tűznél szemtanu által tett jelentés szerint emberélet is áldozatul esett. Egy áldott állapotban levő nő ugyanis benrekedt a házban és mire kiszabadíthaták volna, megégett. — Egy töt ember tehene után rohant az égő istállóba és ez alkalommal súlyos égési sebeket szenvedett. Ez maga vánszorgott be a kassai kórházba.

— **Az eperjesi jogakadémia.** A tiszai ág. evang. egyházkerület eperjesi Collégiumának jogakadémiáján az 1896—97. tanévre a beiratások f. évi szeptember 1-től 8-ig eszközlendők; az előadások pedig szeptember 9-én veszik kezdetüket. Utólagos felvételnak szeptember 9—11-ik napjain dékáni-, azután pedig tanári-kari engedéllyel lehet helye. Azok az egyéves önkéntesek, a kik tényleges katonai szolgálatukat f. évi szeptember hó végén fejezik be, október 1—8. napjain iratkozhatnak be. A vizsgálatok szeptember 1-től 15-ig tartanak. A jogakadémia hallgatók vallásfelekezeti különbözőség nélkül részesülhetnek a Collégium kebelében fennálló tápintézet kedvezményeiben; (az erre nézve megállapított *féleli* díjak a következők: ebéd és vacsoráért 31 frt., ebédért 19 frt.) Az erre érdemesek igényt tarthatnak a Collégium által évenként kiosztatni szokott ösztöndíjakra: valamint a szegény sorsuak tandíjmentességre s a jelen-tekény alaptökével rendelkező jogakadémia igazgatósága.

— **Héthárs magyarosodása.** A héthársi állami népiskola e napokban nagyszámú vendégközönség, valamint nemesszivű és humanus gondolkodású főispán urunk ó méltósága jelenlétében szép sikerrel tartotta meg az évi zárvizsgálatot. A gyermekek a magyar nyelvben oly biztos és meglepő feleleteket adtak, hogy erős a meggyőződésünk, hamegyénben minden iskola a magyarosodásban így fog haladni, akkor megyénk ifju nemzedéke nemcsak papirosn, de tetteleg is meg lesz magyarosodva. Köszönet ezért főt. *Brühl M.* esperes urnak, valamint az ügybuzgó tanítói karnak.

— **Csodarabbi Sztropkón.** Immar köztudomású tény, írja a „Zemplén”, hogy a sinyavai rabbinus Sztropkón két hét óta fanatizálja a csekély szellemi képességgel rendelkező, a társadalmi műveltség legalacsonyabb fokán álló, többnyire szegényebb sorsu zsidókat. Az sem titok többé, hogy a t. rabbinust környező személyzet csak agentura, mely arra szolgál, hogy a jóhiszemű hitsorsoktól 5—10, sőt 20 frtot kizsároljon azért, hogy az illetőt a rabbinus színe elé járultassák. Sok, messze földről ide zarándokolt zsidó ember az ágensek kapzsi manipulációja miatt nincs abban a helyzetben, hogy a magas ánrért lefizesse és így a szent férfit, ki pénzért bolondítja a frekvenciát, színről-színre láthassa, tanácsát kikérhesse, áldását elvehesse. Kapja hát magát s nagy busan visszaballag oda, a honnan jött; előbb mégis bugyellárisának szerény tehetségéhez mérten, a sztropkói póstán felad a rabbinus számára egy pár forintocskát, amit éppen „Mózes fillér” gyanánt a szent férfi részére alamizsnál szánt. Ez ideig, határozottan állíthatom, hogy a csodarabbi szép szemeiben gyönyörködött már vagy 7000 ember, kik közt nem egy volt olyan, aki 50 frtot is fizetett a testőrségnek meg a rabbinusnak. Ennek a „testőrség”-nek gondja van rá, hogy teljesen kipumpolják a jobbmódu hitsorsosokat. Ha csak a legszerényebben számítom: a rabbinus és jeles

kompaniája itt Sztropkón eddig nem kevesebb, mint 25—30.000 frtot vágthatott zsebre! A sötétségben leledző újatatos hívők pedig abban a meggyőződésben élnek, hogy a „szent atya” e nekie adott pénzalamizsnát részben a szegények közt osztja majd szét, részben pedig elküldi majd Jeruzsálemba az ott nyomorgó hitsorsoknak. A mi tudunkkal eddig nem küldött a „rebee” sem Jeruzsálemba, sem Kikutyinba még csak egy árva forintot sem. Nem is fog azt küldeni, hanem mindazt, amit Sztropkón tarisznyaszámra bekeresett a népámitásból, szépen hazaczipeli majd magával Szinyavára, a hol aztán ő is, mint a többi népbolondító, a ki magát a nép zsírjából jól megszede, szokott tenni, gúnyosan a markába nevet. Valóban nem tudom magammal megértetni, hogy engedhető meg a XIX. században az, hogy a bamba népet ily módon fanatizálják, csakis azért, hogy azután jól megkopaszszák.

— **Sikkasztó csendőrök.** Nagy Lajos szvidniki csendőr-örsevezető — írja levelezőnk — *Csatár* Mihály csendőrrel együtt, a csendőrség zsoldjának elikkasztása után megszökött. Az eset így történt: Nagy az összes csendőrséget június hó 23-án 42 órai szolgálattelre kivezényelte, *Csatár* kivételével. Míg a csendőrök távol voltak, addig mindketten czivil-ruhába öltözve a zsolddal együtt Eperjes felé szöktek, azon szándékkal, hogy Amerikába meneküljenek. A visszatérő csendőrök előtt mindjárt gyanu támadt, — midőn otthon sem *Nagyot*, sem *Csatárt* nem találták az őrsön, illetve *Nagy* kofferének csak hült helyét találták. Azonnal távirati jelentést tett az egyik csendőr a felsőbb hatóságnak az esetről s egy főhadnagy mindjárt meg is érkezett a tett színhelyére. Most kitünt, midőn *Csatár* kofferjét felfeszítették, hogy az illetők a kinstári ruha hátrahagyásával megszöktek. Távirat ment nyomban az összes kikötőkhoz és más hatóságokhoz, de eddig eredménytelenül. Kiderült eddig az is, hogy *Tisinyecen* egy embertől „hivatalos” czim alatt 330 forintnyi amerikai pénzt vettek át, továbbá többektől 50—100 forint kölesönt is vettek fel, kivált Szvidniken.

— **Egészségügyi szemle Bártfa-fűrdőben.** F. hó 1-én ejtette meg a bártfai fűrdőben *dr. Ferstein Márk* vármegyei tisztí főorvos a fűrdő-örvos és biztossal együtt a fűrdő közegészségi és tisztasági állapotára vonatkozó vizsgálatot és csekélyebb hiányoktól eltekintve azt kielégítőnek találta.

— **Hadapród-iskolák.** A cs. és k. hadapród-iskolák rendeltetése azon ifjakat, kik a hadi-szolgálatot élet-pályájokká választották, hadapródokká kiképezni és ez által a cs. és kir. hadsereg tényleges tisztikarát kiegészíteni és pótolni. Magyarországon 4., Horvátországban 2., Ausztriában 8. gyalogsági; továbbá egy-egy lovassági, tüzér- és utász-hadapródiskolák tartatnak fenn és pedig az előbbie: Budapest, Pozsonyban, Nagy-Szebenben és Temesvaron. A jelöltek rendszerint az első és ritka kivételképen valamely felsőbb évfolyamba léphetnek be. Minden a hadapród-iskolában kiképzett, végzett és közvetlenül a cs. és kir. hadseregbe beosztott növendék köteles, minden egyes, a hadapród-iskolában befejezett tanév után az általános három éves szolgálati időn felül egy évet tényleg szolgálni. Tandíjt fizetnek: 1. A ténylegesen szolgáló, nyugdíjas vagy rokkant katonatisztek, tisztviselő, katonai karmesterek és altiszteknek törvényes fiai 12 frtot; 2. a többi ténylegesen nem szolgáló tisztnek, továbbá állami és udvari tisztviselőknak vagy alkalmazottaknak törvényes fiai 80 frtot; 3. minden más állampolgárnak fia 150 frtot; 4. Esetleg külföldiek 400 frtot. A szeptember hónap 1-jével számítandó legkisebb életkor 14, a legnagyobb pedig 17 év az első évfolyamba. Képzetségül megkivántatik valamely középiskola 4. alsó osztályának legalább is elégséges eredménnyel történt elvégzése, továbbá a megfelelően letett felvételi vizsga. A latin vagy görög nyelvben nyert elégtelen osztályzatot elnézik. Minden pályázónak a német nyelvben — írásban és szóban — annyira járatosnak kell lennie, hogy az oktatásban eredményesen részt vehessen. A minta szerint kiállítandó és először keresztlevéllel, másodsor illetőségi bizonyítvánnyal, 3. katonai-orvosi véleménynyel, 4. az utolsó két tanévről szóló iskolai bizonyítvánnyal ellátott folyamodványt legkésőbb aug. hó 5-én kell az illető hadapród-iskola parancsnokságához betérjeszteni. Később érkező vagy hiányos folyamodványok nem vétetnek tekintetbe. A felvételi vizsgák szeptember 12—16-ig vannak és a felvétellel alkalmas jelöltek mindjárt bent maradnak az illető intézetben.

— **Az eperjesi m. kir. ménitelep ménanyagának** osztályozása, illetve selejtezése f. évi július hó 27-én fog megtartatni. A jelzett napon kiselejteztet, de tenyésztésre még használható ménnek mindjárt a helyszínén fognak eladatni.

— **Az igazi ok.** Miért nem nősül ön? kérdé egy asszony jó ismerősétől, a ki megátalkodott agglégény hírében áll.

— **Megmondom, nagyságos asszonyom.** Azért, mert a mostani lányok olyanok, mint a rét liliumjai, melyekről azt mondja az irás, hogy nem varnak, nem szőnek és mégis fényesebben ruházkodnak, mint Salamon az ő teljes pompájában.

— **A hogy kívánta.** A véneske kisasszony dühösen ront be a fényképészhez és ledobja az asztalra a képeket, miket hazaküldött neki.

— Ezen a fényképen úgy nézek ki, mintha harmincz esztendősn volnék.

— De hiszen nagysád határozottan kívánta, hogy a képen *kissé fiatalítsam*.

— **Elcsipített kivándorlási ügynökök.** A homonnai főszolgabíró három újdonsült kivándorlási ügynököt fogott el, kik *Sárosban* is ismeretesek. *Grossmann* Sámuel homonnai cipész, *Bleier* Gyula czekei és *Lefkovic* Mór bpesti lakosok Zemplénmegyében, és Sárosban mint kivándorlási ügynökök próbáltak szerencsét és néhány tapasztalatlan tóteskát át is szállítottak az oceánra. A jeles egyéneketazonban a homonnai főszolgabíró letartóztatta s a járásbiróság két-két havi fogházon fölül 2-2000 forint pénzbüntetésre ítélte.

— **Az Eperjesi Kath. Legényegyesület** saját pénztára javára 1896. július hó 12-én (vasárnap) a *Sörház nagy kerthelyiségében* Alexi jóhírű zenekarának közreműködése mellett nemzetközi világpostával egybekötött *táncmulatságot* rendez. Tánc kezdete d. u. 5 órakor. Belépő-díj személyenkint 1 korona. Jegyek előre válthatók Bodnár Győző ur üzletében. D. u. 3 órakor verseny-kuglizás. Tánc közben nemzetközi világposta. — Kegyes felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **A Magyar Turista-Egyesület Kassai Osztálya** Péter Pál napján s i k e r ü l t kirándulást rendezett a természeti szépségekben és őslénytani érdekességekben egyaránt igen gazdag *ó-ruzsini* barlangvidékre, a Sivecz-, Pokrivi- és Biela Skalu-hegyekre, melyen 11-en vettek részt.

— **Egy aranyat egy magyar szóért.** Arra a pályázatra, melyet Palágyi Menyhért, a Jelenkor ez. hetiszemle szerkesztője hirdetett s melynek czélja a nyelvünkben elterjedt idegen szókat magyar kifejezésekkel helyettesíteni, 130 pályamű érkezett. A Jelenkor legutóbbi száma közli a részletes birálati jelentést s számos megdicséret kifejezésen kívül a következő szavakat jutalmazta meg: sablon = *kapta*. *Hosvay Kollér* Vilmos, Kecskemét; salon = *nagyház*. *Fülöp Béla*, Szécsény; kuplé = *sördal*. *Déry Gyulai* Budapest; bazár = *vegyott*. *Christerphi Ottó*, Sopron; panoráma = *ezerlátó*. *Bényey József*, Kolozsvár; jargon = *fajszólás* dr. *Kemény Zoltán*, Nagy-Várad; burleszk = *bohókás*. *Garany János*, Budapest; szuggerál = *átugall*. Az előbbi; illuzórius = *délibábos*. *Bényey József*, Kolozsvár; trivialis = *alpári*. *Fábry Imre* és *Fábry István*, Temesvár. A „Jelenkor” új pályázatot nyit a következő idegen szóknak egyenként magyar kifejezésekkel való pótlására: *konstatál, prejuliál, precedens, incidens, perhorreskál, szubrencia, interjú, sztrájk, publicista, bojkott, plágium, prognosztikon, program, parillon, profán, misztikus, opportunus, kombináció, spekuláció, kongresszus, refrén, poent, defizit, konkrét, totalizátor, tip, dualismus, realismus, statisztika, koré*. Minden pályanyertes szó egy arany jutalomban részesül. A pályázatok augusztus 15-ikéig a Jelenkor szerkesztőségéhez czimezve: Budapest, József-utca 81., küldendők.

— **A csók áldozata.** Hogy a csók aránylag új találmány, már régóta tudva van. *Homer* s *Hesiodus* nem ismerik a csókot. *Hector* nem csókolja *Andromeda* haját, a mikor örökre eltávozik, *Páris* nem csókolja *Helenáját*; *Odysseus* csak megöleli, de nem csókolja meg. *Grünhut Sámuel* helybeli kereskedő-segéd azonban a divattal halad! Mit ér a szerelmi vallomás csók nélkül. A minap is, a mint az üzletben a szép *Herminának* udvarolt talán feledékenységből — a kisasszonyt megcsókolta. Ha ezen merényletet senki sem figyelte volna meg, akkor a kisasszony nyugodtan túrta volna tán? ezt a modern szerelmi nyilatkozatot, azonban az üzletben lévők megfigyelték őket. A kisasszony késztetve érezte magát a fiatal embert becsületsértés (?) miatt a feljelentést megtenni. Kiváncsian nézünk a tárgyalás elébe!

— **A gyújtogató vasut.** Az aratás idején igen sok kárt okoz a földeken áthaladó vasut az ő gyújtogató szikráival s évenként százakra menő perekkel kénytelenek a gazdák fellépni az illető vasutársaságok ellen. Az ilyen ügyekben szerzett kellemetlen tapasztalatok — mint értesülünk — arra indították a magyar államvasutak igazgatóságát, hogy e dologban körlevelet intézzen a hatóságokhoz. A körlevélben azt kéri a magyar államvasutak igazgatósága, hogy minden községben, melynek határát vasut érinti, hirdettessék ki, miszerint a gazdák a vasuti pályatesttől legalább is 100 méternyire helyezték el a learatott gabonát, illetőleg a kévekeresztet, nehogy a lokomotiv szikrája bajt okozzon. Oly esetekben, a mikor a kévek nem voltak 100 méternyire a vasuttesttől, az esetleges tűzkárért a vasut nem ad kárpótlást.

— **Vesztett eb.** F. hó 3-án egy vestett eb az árok-utcán egy kis fiút megharapott s több más kutyát megmárt. A városi rendőrség ennek folytán egy sürgős rendeletet bocsátott ki, a melyben, elrendelte hogy az összes városi kutyák 40 napig zárva tartassanak, esetleg pedig csupán szájkosárral ellátva mehessenek ki az utcára.

Abauj:

* **József kir. herceg szemleuton.** József kir. herceg vasárnap este fél hétkor érkezett Miskolcra. Az indóháznál a közös hadsereg és a honvédség tisztikarának élén *Cronenbold* és *Jablánszy* tábornokok. Borsodmegye tisztikara Vay

báró főispánnal és *Tarnay* alispánnal, *Soltész Kálmán* polgármester, az önkéntes tűzoltó-egylet s azonkívül nagyszámú díszes közönség jelent meg a népszerű kir. herceg fogadtatására. Másnap a kir. herceg a Miskolcra állomásozó honvédség felett tartott szemlét s azután Nyíregyházára folytatta szemleutját.

* **Bubics és a vármegye.** Abauj-Tornavármegye törvényhatósága jul. 4-én déli 1 órakor tisztelgett *Bubics Zsigmond* püspöknek, kitüntetése alkalmából *Péchy* főispán vezetése alatt. A küldöttség tagjait ott marasztalta ebédre, a mely a legjobb hangulatban a késő délutáni órákig tartotta össze az elegáns társaságot. A püspök több hétre Budapestre utazott.

* **A püspök előtt.** A kassai izr. anyahitközség f. hó 1-én d. e. 11 órakor küldöttségileg tisztelgett nagyméltóságú *Bubics Zsigmond* püspök urnál, hogy őt valóságos belső titkos tanácsossá történt kinevezése alkalmából üdvözölje. A küldöttség tagjai voltak: *Handler Simon*, a kassai izr. anyahitközség magyar hitazonoka, dr. *Moskovics Jakab* h. k. elnök, dr. *Holländer Lajos* iskolaszéki elnök, dr. *Klein Fülöp* h. k. titkár és *Szegő Alajos* előljárósi tag. Dr. *Handler Simon* a küldöttség nevében szép beszédet intézett az ünnepelthez. A püspök válasza mély benyomást tett a küldöttségre, mely többször lelkes éljennel adott tiszteletteljes érzelmeinek kifejezést. Végül a küldöttség tagjainak bemutatása után a püspök üdvözölte a hitközség elnökét, a hitközség jeles hitazonokát és rövid társalgás után kegyteljesen bocsátotta el az emelkedett hangulatban távozó tisztelgő küldöttséget.

* **Személyi hir.** *Paksy József* kassai kir. főügyész-helyettes Miskolcra utazott az ottani kir. ügyészség megvizsgálása végett.

* **Kinevezés.** dr. *Adolf Sebastyén* kassai járásbirósági járásbíró, törvényszéki birói minőségben a budapesti törvényszékhez saját kérelmére áthelyeztetett.

* **Patronusi szék.** Kassa városa remek dómjában a városi polgármester, mint az egyházi patronatus képviselője részére díszfaragású góthikus egyházi széket fognak felállítani, melynek elkészítésével öt pályázó közül *Höltz Mór*t bízták meg.

* **Lelkészbeiktatás.** *Jakab János* bódva-lenkei egyházközség beiktatási ünnepélye e hó 5-én tartott meg. Az installáció Kassaról *Vécsy József*, mint a tornai református egyházmegye főgondnoka volt jelen.

* **Két katonai rendelet.** A honvédelmi miniszter elrendelte, hogy az egy éves honvéd önkéntesek, kik a tisztí vizsgálatot jó eredménnyel tették le, de tisztékké anyagi viszonyaik miatt ki nem nevezhetők, hanem csak hadapródtiszt-helyettesekké, felszerelési és ruházati tárgyaikat nem tartoznak saját költségükön beszerezni. A közös hadsereg kitűnő minősítésű altisztjeinek egy részét, kiknek meg van a megfelelő műveltségük, hadjárat esetére mint népfelkelő tiszt-hetteseket vezetik a létszámon. A közös hadügyminiszter a csapattest-parancsnokok figyelmét felhívja a közleményre és meghagyja, hogy ez irányban való fölterjesztéseiket ezután minden évben június és december végével egyenesen a közös hadügyminiszterhez tegyék.

* **A néppárt Abauj-Szántón.** Abauj-Tornamegye területén — írja az „A.-N.” — eddig alig fejtett ki nagyobb tevékenységet a néppárt. Most itt is szervezkedik és a lakosság tömegesen csatlakozik hozzá. A kormánypárt kortesei mindent elkövetnek, hogy terrorizálják a népet, de hiába minden erőlködés, mert a liberális eszmék itt talajra nem találnak. A nép sokkal józanabb, semhogy az ámitók hálójába menjen. Ügynökök járnak be a falvakat és kosárszámra osztják ki a nép közt a rőpiratokat. Ilyen ügynök próbált a múlt hónap 28-án szerencsét Abauj-Szántón is. „*Jön a sáska*” című füzetekeket osztogatott a polgárok között, de ezek néhány sor olvasása után visszadobták neki azon kijelentéssel, hogy csak hordja el az irháját, ha jót akar, mert különben kikisérik a városból. Ezzel szemben a „F-g” azt írja, hogy ellenkezőleg a néppárt nem talál itt talajra. A nép sokkal józanabb, semhogy az ámitók hálójába menjen. Ügynökei bejárják most a falvakat és kosár száma osztogatják a rőpiratokat. Ilyen ügynök próbált szerencsét Abauj-Szántón m. hó 28-án. „*Jön a tatár*” című füzetekeket osztogatott a polgárok között, de ezek néhány sor olvasása után vissza dobták neki azon kijelentéssel, hogy hordja el az irháját. A füzet első sorban a kormány ellen kel ki, melyet „tatár”-nak nevez, mert ugy pusztítja az országot, mint a valódi tatárok. Aztán a különböző felekezetek ellen látítja a népet és felszólítja, hogy az egyedül üdvözítő néppárt zászlaja alá álljon, mert egyedül csak ez szolgálja a nép érdekét, a többi mind tatár.

* **A perlekedő Kassa város.** Évekkel ezelőtt ugyanis Kassa városa, pályázatot hirdetett az új színház terveire és pedig azzal, hogy az a fapiaczon lesz építendő. A pályázaton az *Alpár* és *társá czég* terve győzött, de időközben az a terv, hogy a színház a fapiaczon épüljön megbukott s így az *Alpárék* terve is. Az *Alpár-czég* perre vitte a dolgot. A pert a kassai kir. törvényszék előtt tárgyalták le, mely az elmúlt napokban döntött a kérdés felett, még pedig a felperes *Alpár-czég* javára s kötelezte a várost

8949 frt összegnek és kamatainak felperesek részére leendő megfizetésére.

* **Szalkay szinigazgató** kérvényt nyújtott be a főkapitánysághoz. Értesülésünk szerint a játszhatási engedélyt már megkapta s az előadásokat október, november és december hónapokban fogja megtartani és pedig a *Schalkház* nagyszínházban.

* **A szirma besenyői titok.** A Miskolcztól nyugdórányra levő *Szirma-Bessenyőn*, gróf *Szirma* Alfréd hitbizományi birtokán a napokban érdekes leletre bukkantak. Egy régiség-gyűjtő volt a vendége a kastélynak és a földesur annak a tanácsára ásatást rendelt el a parkban dűledező romok közt. A munkások már vagy két méter mélyre ástak, amikor erős botivék tűntek föl, és ahogy rést ütöttek rajta, kellemetlen, átható bűz csapott ki az üregből és a földön egy félméteres nagyságú vasláda volt látható. A ládat kiemelték, de ahogy fel akarták nyitni, valóságos szétmállott az ember kezében annyira szétette a rozsdá. A ládából az ásatásokat személyesen ellenőrző gróf valami ruhafélt szedett ki, s amikor szétbontotta, egy aranyal himzett miseruha volt, amelybe három antik érezedény volt göngyölgetve, mindegyik gyönyörű filigranmunka, sok réz- és ezüstpénzzel. A miseruha mellett még volt a ládában néhány kisebb edény is, erősen oxidált ezüstből. Az ásatást folytatták és csakhamar más két üregre akadtak, amelynek láttára szinte elszörnyedtek a munkások. Egyik esontvázat a másik után szedték ki onnan és ily meglepő eredményt látva, a gróf beszüntette az ásatást, a esontokat visszatétette az üregbe és most vendége, valamint egy budapesti szakember segítségével felkutatja a Szirmayak gazdag leltárát, hogy az elsárgult fölrások vessenek világot a szirma-bessenyői romok titkaira.

* **A felsőmagyarországi múzeum**, tudvalevőleg új épületet fog kapni. Ennek felépítésére a pályázat kihirdetett három ajánlat érkezett be, a melyek közül — mint értesülünk — a felülvizsgáló bizottság a *Jakab Árpád* és *Géza* kassai építésszek ajánlatát fogadta el.

* **A tartalékos tisztek minősítése.** A közös hadügyminiszter meghagyta, hogy a csapattest parancsnokságok a tartalékos tisztek, hadapródok tiszthelyettesek minősítési táblázatának szerkesztésénél a táblázat 12. rovatában a bejegyzésnél a következő minősítési fokokat használják: „igen jól megfelelt” (sehr gut entsprochen), „megfelelt” (entsprochen) a szerint, a mint a fegyvergyakorlatokon képességüket kimutatták. Megemlítjük, hogy a hadügyminiszternek korábbi rendelete értelmében mindama tartalékos tisztek és hadapródok, kik az utolsó minősítvényt kapják a fegyvergyakorlatokra, soron kívül (tehát a jövő évre ismét) behívandók.

* **Júliusi tél.** A forró napokat a felvidéken e napokban oly dermesztő hideg váltotta fel, hogy a nép télkabátokban és bundákban jár. E napokban a felvidéken általában erős szélvihar vonult át, melyet borzasztó mennydörgés, villámlás és erős esőzés követett. Felső-Arvában a villámcsapások igen jelentékeny károkat okoztak, ugy a természetben, valamint az épületekben és szarvasmarhákban. — Valóságos télre fordult az idő. Nemcsak a magas hegyeken, de a fensíkokon is a vetéseket vastag hóréteg borította be. — A havasokon nyaraló marhaesordákat le kellett hajtani a völgyekbe, vagy községekbe. Juhokba igen nagy kár esett, a mennyiben igen sok megfagyott. Turóc-Szent-Mártonban szintén nagy vihar dühöngött. Több villám csapott le és pedig az ottani székgyár kéményébe, valamint *Jahodnik* községben egy csűrbe, melyet lángra is lobbantott és leégett. Tátrában havazott, Sárosban pedig ősi idő van.

* **Öngyilkos tanulók.** Lőcséről írják: *Bukovinszky Miklós*, a helybeli főreáliskola VII. osztályu tanulója minap a városi kerthez vezető gyalogösvényen keresztüllött szívvél, halva találták. Végzetes tettének oka az, hogy bizonyítványában — bárha ismétlő volt — két elégtelent kapott. Ez a különben is melankolikus ifjura oly leverőleg hatott, hogy azóta mindig revolvert hordott a zsebében és többször mondta társai előtt, hogy agyonlövi magát, mert „nem messze esik alma a fájától.” Apjára czélt, ki szintén öngyilkossá lett. — *Szabó János*, a késmárki liceum VIII. osztályu tanulója, a kinek öngyilkossági kísérletéről már hirt adtunk, nem halt meg, a golyót fejében ugyan meg nem találták meg, de már annyira jól érzi magát, hogy e napokban haza szállíthatják *Hajdu-Szoboszlóra*.

* **Létényezés.** A magy. kir. állami méntelepoken a loányag osztályozása, illetve selejtezése a következő napokban fog megtartatni: u. m. *Homoródon* jul. 10-én, *Szepesi-Szent-Györgyön* jul. 12-én, *Déván* jul. 23-én, *Debreczenben* jul. 20-án, *Szatmáron* jul. 22-én, *Turia-Remetén* jul. 25-én, *Eperjesen* jul. 27-én, *Rimaszombatban* aug. 4-én, *Székesfehérváron* aug. 8-án, *Bábolnán* aug. 9-én, *Palsinban* aug. 11-én, *Nagy-Atádon* aug. 13-án, *Nyitra-Bajnán*, aug. 18-án, *Nagy-Kőrösön* aug. 22-én, *Dorozsmán* aug. 24-én, *Baján* aug. 26-án, *Versezen* aug. 28-án, *Békés-Csabán* aug. 30-án. A jelzett napokon a méntelepeknél kiseljtezett, tenyésztésre még használható ménnek, mindjárt a helyszínén fognak eladatni.

* **A sors i gyei Napló** a köztörténetét tes érdekes jelenetétánál egy új közlésára néz elmesélte, hogy el. A mint javtak volna el e imponzás besze esöngetnek a vezet be az ud a szó e hátra szemeim, vagy Altalános meg midőn a jövevény pesti törvényes két heti fogsa és kérdezi; „vádolt, a kine bajjellenes besz és vádoltja vi elmeséli a társ beszéd után m ségében. Hogy ne forogjon fe lyeket is: az e a budapesti T lakos, a másik egykori ungvár ságosabb hang kalabriaszban.

* **Lódijazás** egyesület *Forró* tember 8-án rendezni és tenyésztők dísz pénzbeli jutalo

* **Dalésztel** tagjai által me 11-én (szomb helyiségében te sággal egybeköt let ez estélyen augusztus hó dalárünnepély *Milléniumi dal* *Zimay*: *Dalárü* karmester vezete *Stoll*: a) *Marg* kis lány. c) *J* diófának. Nyolc novszky *József* képezendik. N egyleti tag. Bel válthatók *Mildn* kedésében s a tagokat kérjük, átvenni szivesk a nagyteremben órakor.

* **Az áruló k** *József hernád* minap *örjárat* tartott, hogy *Bársonyos patak* — amely a k lesbe állott. E esörtet elő s puskáját és a vonitással eltün mulva egymást a helyről az o sivitott el, a h Csöndesség let karját hideg vi hidas-németi o nyomozást a f tettek felfede örök estefelé legkisebb nyon akartak hagyni törött lábú ku gazdája után tu *Kender János* ből. Vallatora f akartak tudni. D fegyvert talált tagadás hiába szói járásbirósá *János* mindent szabadon bocsá tartották. De k kiszabadult. A már eltűnt a falu A kassai törvé szákevény elfog

* **Hamis ba** az utóbbi időbe rintos bankót h nyok ismertető elmosodó, a nő árnyékosodásba számot (2750) y dalon a „szám” jobb felől esik a milliméterrel sz

* **A sors iróniája.** Ezzel a czímmel a *Féjermeyei Napló* a következő, korunkat kitűnően jellemző történetét teszi közzé: A vézi államfogházban érdekes jelenet játszódott le csütörtökön. A reggeli sétánál egy újonnan érkezett államfogoly (foglakozására nézve gyógyszerész) szokás szerint elmesélte, hogy miért párbajozott és hol itélték el. A mint javában beszéli, hogy nem marasztalták volna el egy hónapra, ha a királyi alügyész imponáns beszédét nem mond a párbajozás ellen, esőngetnek a kapun és az őt egy új államfoglyot vezet be az udvarra. Az elbeszélőnek torkán akad a szó és hátralépve suttogja: „Vagy kápráznak a szemeim, vagy ez az új fogoly az én főügyészem”. Általános meglepetés, a mi még jobban fokozódik, midőn a jövevény bemutatja magát, mint budapesti törvényszéki bírót, a ki *párviadal* miatt jött két heti fogságot leülni. A gyógyszerész előlép és kérdezi: „Nem volt ön 3 év előtt Ungváron alügyész?” — „De igen.” — „Nos én vagyok a vádlott, a kinek ügyében ön azt a hatalmas párbajellenes beszédet tartotta. Az egykori alügyész és vádlottja vidáman kezelt szorítanak, s az előbbi elmeséli a társaságnak, hogy egy félével a nagy beszéd után mint esett szintén a párbajozás véttségébe. Hogy a történet valósága iránt kétség ne forogjon fenn, megnevezzük a szereplő személyeket is: az egyik Havelka Ignác gyógyszerész, a budapesti Török-féle patikából, egykori ungvári lakos, a másik Viener Lajos törvényszéki bíró, egykori ungvári alügyész, kik most a legbarátságosabb hangulatban kontrázzák egymást szolid kalabriászan.

* **Lódiázás.** Az abauj-tornamegyei gazdasági egyesület *Forró*n augusztus 30-án, *Kassán* szeptember 8-án lótenyésztési jutalom díjosztást fog rendezni és ez alkalommal a vagyonosabb tenyésztők díszoklevéllel, míg a kisebb tenyésztők pénzbeli jutalommal lesznek kitüntetve.

* **Dalestély.** A kassai dalkör kiváló volt tagjai által megerősödött régi daleyelt július hó 11-én (szombaton) a Schalkház-szálló udvari helyiségében terített asztalok mellett táncmulatsággal egybekötött dalestélyt rendeznek. A daleyelt ez estélyen be fogja mutatni a Budapestten augusztus hó folyamán megtartandó országos dalárünnepély összedarabjait nevezetesen: Abrányi: Milléniumi dalárdal, Lányi: Eredeti népdalok, Zimay: Dalárinduló karokat Stoll Károly egyleti karmester vezetése mellett. A műsor többi részét: Stoll: a) Margithoz. b) Szeress, szeress kedves kis lány. c) Jaj be sötét gyzásos lombja van a diófának. Nyolezas szóló-négyes — és Czranovszky József egyleti tag humoros előadása képezendik. Népdalok. Eneklí: Belius József egyleti tag. Belépő jegyek személyenként 60 kr-ért válthatók Mildner Ferencz akadémiái könyvkereskedésében s az esti pénztárnál. A t. pártoló tagokat kérjük, hogy tiszteleti jegyeiket mielőbb átvenni sziveskedjenek. Esős idő esetén az estély a nagyteremben fog megtartatni. Kezdeté 8 és fél órákor.

* **Az áruló kutya.** Kemény János, báró Sardagna József hernád-vécei nagybirtokos mezőre a minap őrjáratban a göncz-ruszkai határ felé tartott, hogy ott a vadorzókat meglesse. A Bársonyos patakon innen — írja a Felsőmagyarország — amely a két határt elválasztja egymástól, lesbe állott. Egyszerre a patakon nagy kutya csörtét elő s egyenesen neki tart. Rászegzi puskáját és a következő perczben a kutya nagy vonítással eltűnt a sűrűségben, Néhány pillanat múlva egymásután három lövés dördült el arról a helyről az őt felé. Két golyó a füle mellett sivitott el, a harmadik pedig karjába furródott. Csöndesség lett, az őt senkit sem látott és sebesült karját hideg vizes ruhával bekötve, hazament. A hidas-németi csendőr-őrsvezető megindította a nyomozást a falvakban, a véletlenre bízván a tettesek felfedezését. Fáradtan érkeztek a csendőrök estefelé Göncz-Ruszkára, a nélkül, hogy a legkisebb nyomra is bukkantak volna. Már fel akartak hagyni a nyomozással, amidőn egy sánta törött lábú kutya megtámadta őket. A kutya gazdája után tudakozódván, hogy a jómódu idősebb Kender János-é, ki rövid idő előtt jött haza Amerikából. Vallatára fogták őt, és fiait de semmiről sem akartak tudni. De egy szénaboglyában két Lancaster-fegyvert találtak a csendőrök s akkor már minden tagadás hiába való volt. Bekísérték őket a szikszói járásbíróhoz, ahol vallottak. Ifjabb Kender János mindent magára vett, azért is apját rögtön szabadon bocsátották, míg őt vizsgálati fogságban tartották. De kétezer forint kezesség mellett ő is kiszabadult. Alig szabadult azonban ki, másnap már eltűnt a faluból és visszavonult Amerikába. A kassai törvényszék megtette az intézkedést a szökevény elfogatásához, de már késő volt.

* **Hamis bankók.** Abauj-Torna vármegyében az utóbbi időben nagy mennyiségű hamis tíz forintos bankót hoztak forgalomba. A hamisítványok ismertető jelei, hogy rajzuk kezdetleges, elmosódó, a női fejek balkosoruja belevész az árnyékosodásba — mindkét oldalon egyforma számot (2750) viselnek, — a magyar szövegdalón a „szám” szó bal, 2750-es szám ellenben jobb felől esik: végül a hamisítvány mintegy 3 milliméterrel szélesebb az eredeti bankjegynél.

* **Miért nem házasodik.** Huxulles marsalltól kérdezték, hogy miért maradt agglégény. — Megmondom, felelt a vitéz tábornok. Mert sohasem találtam nőt, akinek a férje, — sohasem olyan embert, akinek az apja szerettem volna lenni.

C S A R N O K.

Törvény a szerelmi vétségekről.

— Irta: Révész Gyula. —

A rendes asztaltársaság már együtt volt az éjjeli kávéház külön szobájában. Valamennyien álmosak és rettenetesen unalmasak voltak. Az előző éjszakát egy júnálison töltötték, ahol kivették részüket a kínálkozó élvezetekből.

Katzenjammeres hangulatban az ember vagy a párnák közé vonul, vagy pedig filozofál. Mivel pedig a századvégi kávéházak még nem emelkedtek a kor színvonalának olyan magaslatára, hogy a kényelmetlen székek helyett puha ágyakat állítanak föl — az asztaltársaság elkezdett böleselkedni.

— Megesömöröltem már a szerelemtől — szolt egy fiatal ügyvéd. — Bűnös cselekedet a szerelem és esodálom, hogy még ezideig törvényt sem hoztak ellene. Hígyjétek meg barátaim, hogy veszedelmesebb betegség, mint a svájci tehének száj- és körömfájása és ezt mégis figyelemmel kíséri a magas kormány.

— Hohó! — vágott közbe egy ifju poéta. — Igazad van, hogy a szerelem betegség, de olyan, amelynek bacillusait államköltségen kellene tenyészteni, hogy beoltsák vele az életunt emberiséget.

— Tévedsz barátom, — felelt a — szerelem esküdt ellensége. Az lenne a huszadik század legnagyobb embere, a ki olyan szérumot találna föl, amely immunissá teszi a földi halandókat az ugynevezett szerelemtől. Ha pedig az elme még sem tudná legyőzni a szívet, akkor kötelessége lenne az ország intézőjének, hogy törvényileg szabályozza a bonyolult szívügyeket.

— Nevetséges gondolat! — kiáltott föl a poéta. — Te bizony gályarabságra küldenéd a szerelem rabjait.

— Igen, esupa humanitásból. Ha akarjátok, azonnal papírra vettem a jövő század szerelmi törvénykönyvét, amely második aranybulla nevezetét érdemelne.

— Lássuk, halljuk! — kiabálták az asztaltársaság tagjai. A doktor jurisz külön szobát nyitattatott, a pinezérrel miniszterpapirost, alixarin és egy új aluminium-tollat hoztatott.

Félóra múlva ismét megjelent a szunyókáló kompánia előtt, kezében diadalmasan lobogtatva a sűrűn teleírt ivet.

— Olvasd föl hangosan — szolt egy pajtásához — te, mint törvényszéki aljegyző, később ugys kuriai döntvényeket fogsz hozni ennek az irásnak az alapján.

A törvényszéki aljegyző kiterítette maga előtt az ivet és kenetteljes hangon leolvasta róla a sorokat:

Törvénykönyv a szerelmi vétségekről.

1. §.

Aki hódítási szándékkal pödrí ki a bajuszát, szerelmi vétséget követ el és förfidiszónek megfosztásával büntethető, két hónaptól két évig terjedhető hatálylyal. Visszaesésnél a büntetés azzal súlyosbitandó, hogy bajuszának csak egyik ágától fosztandó meg az elítelt.

2. §.

Aki éjjeli zenét ad ideáljának, az nemcsak esendháborítást követ el, hanem szerelmi vétséget is. Muzsikális hajlamai azzal büntetendők, hogy három évig szüntelen Wagner-zenét kell hallgatnia a fegyházi zenekartól.

3. §.

Aki szerelmes levelet ír, azt mint okirathamisítót le kell tartóztatni, mert a szerelem, mint olyan, nem létezik és így hamisítást követett el a levélíró.

4. §.

Aki szerelmes verseket ír, azt nyilvánosan pellengére kell állítani és megvesszőzni. Ismétlődés esetén a mult századból fenmaradt lírai kötetekből készített máglyán fog elégettetni. A hazai fűzfapoétákból szent Bertalan éjszakáján monstre-máglya rakandó.

5. §.

Akit a rendőrség szerelmi detektívjei térdre esve találnak egy nő lábainál, az — hála Edison találmányának — kövé fog változtatni térdepelő állapotában és a város egyik közterén magas gránitoszlopra helyeztetik, hogy mindenkinek intő például szolgáljon.

6. §.

Aki egy nőt megszóktat, annak tíz évig mindennap étkezés előtt három óráig versenyt kell futni a gyorsvonattal. Az elítelt tíz év után vasuti kerékbe töretik.

7. §.

Aki egy szeretőt tart, egy évi gályarabságra ítéltetik; aki kettőt tart, két évre, aki hármat, három évre; aki tíz szeretőt tart, az fölmentendő, mert az illető uraság megbűnhödi ugys a multat és jövődöt.

8. §.

Minden ember tíz éves kortól hetvenig évenként négyszer tartozik megjelenni, különbeni elővezetetés terhe mellett, az országos szerelmi törvényszék kémiai osztálya előtt, amely Röntgen-fényképet vesz föl a jelentkező szívről. Ha a szívkamrák bármelyikében egy ideál képét látni, akkor a védekező az örültek házába huzezolandó. Itt mindaddig gyógyítandó a „Liebe“-kivonattal, amíg az ideál képe föl nem szívódik a vesékbe.

— Vége van — jelentette a kimerült törvényszéki aljegyző. — De nini, a doktor jurisz elaludt.

Az asztaltársaság az alvó köré csoportosult és fölkelte őt.

— Mi az? Kinek? Miért? Vagy ugys? — riadozott a szerelmi törvénykönyv kodifikálója.

Azután pedig kijózanodva, így szoltott a doktor jurisz:

— Barátaim, micsoda pompás álomból zavartatok föl.

— Mit álmodtál? — kérdezték többen.

— Képzeltétek, a büszke Amandát megszóktattam.

— Vádlott doktor jurisz — szolt vésztlőslő hangon az aljegyző — a szerelmi törvénykönyv 6. szakasza szerint ön szerelmi vétséget követett el és ezennel tíz évi kengyelfutásra ítéltetik.

Az ügyvéd erre vette a kalapját megszegyenülve elkengyelfutott a szenaréból.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
HEDRY BÉRTALAN.

HENNEBERG-selyem csak akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterként — sima, csikos, kockázott, mintázottakat, damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. postabér és vámmentesen, a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendetések pontosan elintéztetnek. 1

2070./1896. sz. tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ezen kir. törvényszék területéhez tartozó Eperjes város 488. sz. tjkvében foglalt s Farkas Sándorné szül. Jedla Emma nevében álló ingatlanra a hvajtási eljárás 204. és 206. §§-ai értelmében az önkéntes árverést ezennel s oly módon rendeli el, hogy a bejegyzett terhek annak ezen kir. törvényszék pertári helyiségében dr. Engländer E. eperjesi ügyvéd, vagy helyettese közbenjöttével leendő foganatosításáról határnapul: 1896. évi július hó 21-ének d. e. 10 óráját tüzi ki, mely határnapon azonban az ingatlan 800 frton alól nem fog eladatni.

A kikiáltási ár 240 frtban s a venni szándékozók által leendő bánatpénz összege 24 frtban állapittatik meg.

A vevő köteles lesz a vételár az 1881. 60. t. cz. 185. §-ában körülírt jogkövetkezmények terhe mellett két egyenlő részletben és pedig az első részletet 1 hó és a másodikat 2 hónap múlva a leütés napjától számítva 5% kamattal együtt az eperjesi kir. adó, mint letéthivatalnál befizetni, a bánatpénz az utóli részletbe tudatván be.

Az egyidejűleg megállapított árverési feltételek ezen kir. tkvi hatóságnál és Eperjes sz. kir. város rendőrkapitányi hivatalánál megtekinthetők.

Az árverés elrendelése az illető tjkvben följegyzendő. Kir. törvényszék, mint tkvi hatóság. Eperjesen, 1896. évi május hó 2-án.

Urban Gyula,
kir. törv., mint tkvi egyes bíró.

Utczai kimérés

„Hungária“ szállodában.

Schiller bor 1 liter	. — .35	kr.
Fehér bor 1 „	. — .40	„
Szamorodni 1 „	. — .70	„
„ 1880. 1 „	. — 1.60	„
Aszú 1880. 1 „	. — 3.—	„
Egri vörös 1 „	. — .70	„

Tisztelettel

Takáts János.

Egy pénzbeszedő és ügynöki

teendőkre alkalmas fiatal ember
biztos havi-fizetéssel állandó
alkalmazást nyer

Schweitzer Testvérek

varrógép- és kerékpár-üzletében
EPERJES.

